

meget smukt, at det ærede Medlem i sin Fri-
 tid læser Tidenden, han er mere opmærksom
 end jeg selv; thi jeg læser aldrig mine Fore-
 drag, men jeg tvivler ikke paa det ærede Med-
 lems Ord; naar han siger, at det staar der,
 saa har jeg naturligvis sagt det, men saa er-
 klærer jeg, at det var en Feiltagelse, da
 jeg ikke vil kaste Skylden hen paa
 nogen Anden, eftersom Sligt kan ske. Jeg
 er virkelig ikke saa uvidende om Kommunal-
 loven, at jeg ikke skulde vide, at det anførte
 Udtryk ikke staar deri, men at der staar: Sø-
 til Medhjælp, men jeg skal dog oplyse om, at
 der Intet er i veien for, at Formanden kan
 overtage Besørgelsen af disse Bestillinger og
 derfor modtage den Godtgjørelse, der maatte være
 tilstået derfor, uden at jeg veed, at Noget kan
 krumme et Haar paa hans Hoved derfor.
 Forøvrigt vilde det ærede Medlem oplyse os
 endnu engang om, at han var mod denne
 Lov, men det behøvede han ikke; der er Ingen,
 der tror Andet. Han udtalte det saa godt
 ved 1ste Behandling, at det sandelig ikke er
 nødvendigt her at gjøre det paany, hans Ar-
 gumentation i saa Henseende om at forrykke
 Grundlaget og om Uret mod denne eller hin,
 kjende vi ogsaa godt fra 1ste Behandling; jeg
 er ligesaa uenig idag som dengang med det
 ærede Medlem. — Da jeg har Ordet, vil
 jeg gjøre endnu en Bemærkning til den ærede
 Ordfører for Udvalget. Jeg hørte i talssald den
 Del af hans Motivering, som angik Husmæn-
 denes Stilling i kommunal Henseende, og
 navnlig ligeoverfor de specielle Interesser i
 Kommunen, og jeg hørte det ærede Medlem
 nævne Veivæsenet som en af de Ting, som
 det ærede Medlem mente ikke kunde interessere
 Husmændene, der ikke ere fjørende. Hvis det
 ikke er en Misforstaaelse, hvad jeg ikke tror,
 at det er, undrer det mig meget, at han ud-
 talte dette. Jeg kan forstaa, at det ærede
 Medlem af de Grunde, han har fremsat, har
 en anden Anskuelse end vi; det er os ikke
 fremmed, det have vi vidst saalænge, men jeg
 vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa,
 at det, han her anførte, er en Feiltagelse.
 For mig staar det klart, at det er af ligesaa
 stor Interesse for Husmændene som for Gaard-
 mændene, at Veiene ere gode; thi de Hus-

mænd, som have nogen selvstændig Stilling,
 og som ikke ere fjørende, skulle jo dog have Noget
 fjørt, og jo mere ufremkommelige Veiene ere,
 desto vanskeligere er det for dem at faa Noget
 fjørt. Nu skal jeg vel indrømme, at
 hvorledes man paa Fyen stiller sig
 overfor saadanne Husmænd, som ikke ere fjø-
 rende, det veed jeg ikke, men i Sylland, veed jeg, er
 det i alt Fald paa mangfoldige Steder Tilfældet,
 at man føler sig ligefrem forpligtet til at ud-
 føre det fjørende Arbejde for Husmænd, som
 ikke ere fjørende, jeg vil ikke sige: for Hus-
 mænd med større Jordlodder, men for Hus-
 mænd med et lille Stykke Jord og for Ind-
 fiddere. Men at det ikke skulde være af lige-
 saa stor Interesse for dem som for Gaard-
 mændene, at Veiene ere gode, er ikke rigtigt,
 det er jeg overbevist om. Hvad Skolevæsenet
 angaar, sagde det ærede Medlem, hvis jeg
 ikke misforstod ham, at Interessen derfor ikke
 var saa stor hos Husmændene som hos Gaard-
 mændene, og han søgte sin Begrundelse heraf
 i, at Stillingen var noget anderledes; jeg an-
 tager, at det ærede Medlem mente, at Hus-
 mændene ere nødte til at sende deres Børn
 ud at tjene saa hurtigt, som ske kan, og at
 Interessen for Skolevæsenet derfor taber sig hos
 dem. Dette tror jeg imidlertid ikke. Det
 kan vel være Tilfældet med Enkelte, men det
 er ligesaa meget Tilfældet med Gaardmændene;
 det er virkelig Lige for Lige. Husmændene
 maa være som Enhver, der har faaet Diet
 op for, hvad det er at leve i en konstitutionel
 Stat, hvor Enhver lige ned til den, der faar
 Fattigunderstøttelse, har Interesse af, hvorledes
 det gaar med Statens og Kommunens Sty-
 relse; i den Henseende har det ærede Medlem
 derfor heller ikke Ret. Viser der sig endel
 Egegylbighed hos denne Klasse af Medborgere,
 paastaar jeg, at man kan finde en ligesaa stor
 Egegylbighed hos Gaardmændene; Interessen
 er, i hvilken Henseende saa det ærede Medlem
 trækker det frem, ligesaa stor hos Husmændene
 som hos Gaardmændene. Saa siger det ærede
 Medlem og de, som samstemme med ham, yderligere:
 Ja, men der kan ved denne Forandring afsted-
 kommes stor Fare; Sogneraadene kunne blive
 besatte med disse Smaafolk! Og saa kom de
 attér frem med det Argument, at Husmændene